

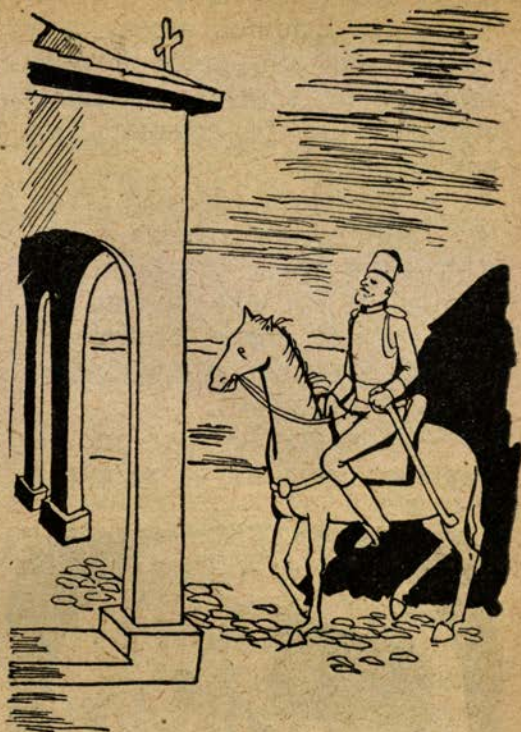
параклиса и застанаха задъ офицера.

— Ефенди, ние сме Божии служители и, освенъ молитвата и служението на Бога, нищо друго не ни интересува. Ако нѣкои се надигатъ противъ султана и царството му, той знае, какъ да ги наказва. Въ нашитѣ молитви ние се молимъ и за султана, който е нашъ господаръ. Бунтовници не сме виждали. Какво става вънъ отъ манастира, не ни интересува. Ако има наоколо бунтовници, търсете, намѣрете ги и както ви заповѣдва султанътъ, така постѣпвайте съ тѣхъ. Ние служимъ на Бога и само въ молитва къмъ Него прекарваме днитѣ си. Вие служитѣ на султана, защищавайте го и му служете, ефенди, и нека Богъ ви надари съ много, безбройни милости. Претърсете манастира, ефенди, нѣма бунтовници тука и нѣма какво да търсятъ тука; ако сте гладни, яжте каквото намѣрите и си идете съ миръ, ефенди.

Отецъ Гораздъ низко се поклони и се загледа въ лицето на турчина, като прибави.

— Богъ да закриля майка ти, ефенди, ако е жива, че те е родила такъвъ левентъ.

Широка усмивка на задоволство украси лицето на тур-

чина. Отъ него изчезна и сетната суровостъ. Той доближи стареца, потупа го по рамото и благо отвърна:

— Аферимъ, старче, за думитѣ. Но ако дойдатъ бунтовници, какво ще ги правишъ?

— Ако сж гладни, ефенди, ще ги нахраня, нѣма да ги изгоня, нѣма и да ги предавамъ, но нѣма и да ги крия. Ако вие ги намѣрите тукъ, тогава сторете имъ това, което султанътъ ви заповѣдва. Азъ всѣкиго посрѣщамъ, защото съмъ